

T.

Alkotmánybíróság részére

a hianypotlas@mkab.hu e-mail cím útján

Ügyszám: IV/2323/2022

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2323-2/2022
Érkezett:	2022 DEC 05. e-mail
Példány:	1
Melléklet:	db 1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda; [REDACTED])

[REDACTED] által képviselt [REDACTED]

[REDACTED] korábbi felperes, mint **indítványozó** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt
alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Mfv.VIII.10.026/2022/5. számú** (és a **Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.188/2021/3. számú**) **ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Megjegyzés: a /13. számú végzéssel kijavított Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiumának 8.M.71479/2020/8. számú ítéletének megsemmisítését nem kérem, mivel az az alperesi jogsértéssel arányosan úgy rendelkezett, hogy „Kötelezi ezért a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.920.000,-Ft-ot (azaz Egymillió-kilencszáz-húszezer forint) a jogellenesség jogkövetkezményeként.”

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A **2011. szeptember 23.** napján kelt **keresetemben** az elsőfokú bíróságtól annak megállapítását kértem, hogy alperessel (akkor még [REDACTED]) jogutódja a [REDACTED] 2010. január 01. napján 2010. december 31. napja közötti időszakra vonatkozóan határozott időtartamú munkaviszonyom jött létre, továbbá annak megállapítására, hogy alperes ezen határozott időtartamú munkaviszonyomat 2010. július 19. napján jogellenesen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
munkaviszony

megszüntette. Kértem továbbá az elsőfokú bíróságot, hogy alperest 6 (hat) havi átlagkeresetemnek (Mt. 152. §-a alapján) megfelelő, azaz 960.000,- Ft átalány-kártérítés és a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjától számított kamatainak, továbbá 2010. július 19. napja és jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napja közötti elmaradt munkabérem és annak középarányosan számítandó kamatainak megfizetésére kötelezni szíveskedjék.

A **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság**, mint elsőfokú bíróság **56.M.1634/2017/14.** számú ítéletével **elutasította** keresetemet.

Az elsőfokú ítélet ellen **2018. május 08.** napján **fellebbezést** nyújtottam be.

A **Fővárosi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság **4.Mf.680.109/2019/3.** számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélettel szemben **2019. szeptember 30.** napján **felülvizsgálati kérelmet** terjesztettem elő. A **Kúria Mfv.X.10.337/2019/8.** számú részítéletével a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.109/2019/3. számú ítéletét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 56.M.1634/2017/14. sorszámú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és megállapította, hogy a felek között munkaviszony állt fenn. A munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezményei körében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság, a **Fővárosi Törvényszék** az új eljárásában meghozott **8.M.71.479/2020/9.** számú ítéletével megállapította, hogy alperes jogellenesen szüntette meg felperes határozott ideig tartó munkaviszonyát, ezért kötelezte 1.920.000,- Ft, mint a jogellenesség jogkövetkezményének megfizetésére.

Alperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a **Fővárosi Ítéltábla**, mint másodfokú bíróság **2.Mf.31.188/2021/3.** számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes által a felperesnek a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként fizetendő átalánykártérítés összegét 960.000 (kilencszázhatvanezer) forintra leszállította.

A jogerős ítélettel szemben **2022. február 15.** napján **felülvizsgálati kérelmet** terjesztettem elő. A **Kúria Mfv.VIII.10.026/2022/5.** számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.188/2021/3. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettem**.

A Kúria 2022. június 08. napján kelt Mfv.VIII.10.026/2022/5. számú ítélete ellen **felülvizsgálatnak nincs helye**.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2022. június 08. napján kelt Mfv.VIII.10.026/2022/5. számú ítéletét **2022. július 14.** napján vette át alulírott ügyvédi iroda nevében személyesen eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő **2022. szeptember 12.** napján (hétfőn) jár/na le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárásokban **felperesként** vettem részt, ezért a jogaimat és érdekeimet azon eljárásokban is érvényesítettem **közvetlen érintettségem** miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaim tartalmaznak.

Az indítványozói jogosultságomat az **Abtv. 27. §**-ára alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntések az általam kezdeményezett eljárásokban, alapvető jogaim, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Tisztességtelen és a józan észbe ütközik azon eljárás, amelyben a megismételt eljárás során elsőfokon helyesen megállapított jogkövetkezményt a másodfokú ítélet jogellenesen, a „töretlen bírói gyakorlatra” hivatkozással megváltoztatja, a megítélt átalánykártérítés összegét leszállítja, majd ezen jogellenes ítéletet a Kúria helybenhagyja, ezzel gyakorlatilag alperest mentesítve a jogellenesen megszüntetett munkaviszony jogkövetkezményei alól, hiszen szinte ugyanakkora összeget kellett fizetnie, mint amennyi a határozott időből hátra volt.

A **tisztességes eljáráshoz való jogom** sérelmét jelenti az eljárás elhúzódása is, tekintettel, hogy a keresetlevél 2011-es benyújtását követően egészen 2022-ig kellett várnom az eljárás befejeződésére, amely az elhúzódás mellett még jogellenes is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn belül** bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumbát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, **erkölcsös** és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Abtv. 29. §

Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** esetén fogadja be.

Abtv. 52. § (1b)

Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

7/2013. (III.1.) AB határozat

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás** tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alapossággal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon**.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be."

3/2015. (II. 2.) AB határozat

„[21] ...Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az **Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel** - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az **érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.**”

20/2017. (VII. 18.) AB határozat

[23] „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.**”

A Fővárosi Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.188/2021/3. számú ítéletének indokolásában kifejtette, hogy (ld. 6. oldal [25] bekezdés)

„[25] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes részére megítélt **12 havi törvényi maximumnak megfelelő átalánykártérítés nincs összhangban az irányadó, e körben kialakult töretlen bírói gyakorlattal**, a perbeli esetben nem történt meg az Mt. 100. §-ában foglalt körülmények helytálló értékelése. Az elsőfokú bíróság döntésében kizárólag a felperes elhelyezkedési nehézségeire, a központi közigazgatásban, a vidékfejlesztéssel összefüggő területen történő továbbfoglalkoztatásának kudarcára, és emiatt anyagi helyzetében időszakosan kialakult rendezetlenségére utalt.”

Ezen téves érvelést hagyta jóvá a Kúria Mfv.VIII.10.026/2022/5. számú ítéletével (ld. 6. oldal [27] bekezdés):

„[27] A jogerős ítélet helytállóan mérlegelte az átalánykártérítés mértékének meghatározása során figyelembevehető szempontokat. A bírói gyakorlat szerint az Mt. 100. § (4) bekezdésén alapuló igény elbírálása során kiemelkedő jelentősége van a jogsértés súlya mellett a jogellenesen megszüntetett munkaviszony időtartamának is (BH2008.75.). A perbeli esetben a felperes jogviszonya két évig állt fenn az alperesnél, amely egy határozatlan idejű munkaviszony jogszerű megszüntetése esetén is a törvényi minimumban meghatározott 30 napos felmondási időt eredményezett volna végkielégítés megfizetése nélkül. Helytállóan mérlegelte az ítélőtábla azt is, hogy a felperes a jogviszony megszüntetését követően nem volt ellátatlan, minimálisan, de jövedelemszerző tevékenységet folytatott. **Önmagában az a körülmény, hogy a felperes korábbi tevékenységét, azaz a vidékfejlesztési tevékenységet a központi közigazgatásban már nem tudta ellátni, nem adott alapot a maximális mértékű átalánykártérítés megállapíthatóságára.** A jogerős ítélet helytállóan emelte ki, hogy a felperes életkorából fakadóan nem volt hátrányos helyzetűnek tekinthető, az eltelt időszakban új szakképzettséget szerzett és adatelemzőként dolgozott. **Új szakképzettsége megszerzésére életkorából fakadóan és a korábbi végzettsége alapján történt elhelyezkedéséből eredően nem tekinthető olyan különös erőfeszítésnek, amely a 6 hónapi átalánykártérítésnél magasabb összegű kártérítés megállapítását indokolta volna.**”

Ezzel a fenti érveléssel a Kúria gyakorlatilag **kiüresíti** a jelen eljárásban még irányadó régi **Mt. 100. § (4) bekezdését**, gyakorlatilag az **alperesi jogellenességnek nem volt következménye, „kártérítési ára”**. Alperesnek jelen ítélet miatt közel ugyanakkora összeget kell megfizetnie, mintha jogszerűen szüntették volna meg a munkaviszonyomat. A jogerős ítélet gyakorlatilag egy jövedelempótló mértékű összeget ítelt meg a javamra, amit a perbeli határozott idejű megbízási szerződés alapján esedékes lett volna a részemre (ezen megbízási szerződést minősítette át a Kúria a Mfv.X.10.337/2019/8. számú ítéletével munkaviszonnyá).

A másodfokú bíróság és a Kúria figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a régi **Mt. 100. § (4)** bekezdése nem a jövedelmet pótló kártérítés, hanem „a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével” kiszámított összeg, azaz a jogsértés összege/díja, aminek nyilvánvalóan a józan ész alapján sem felelhet meg a 6 havi összeg, hiszen jelenleg ugyanakkora összeget fizetett ki csak alperes, mintha nem követett volna el ellenem jogsértést, ergo a másodfokú és a felülvizsgálati ítélet, annak összege **semmilyen jogsértés szankciót nem eredményezett alperes részére**, ami nyilvánvalóan ellentétes a józan ésszel és a jogalkotói céllal is.

Abszurd és tisztességtelen a Kúria indokolásának [27] bekezdése, miszerint „**Új szakképzettsége** megszerzésére életkorából fakadóan és a korábbi végzettsége alapján történt elhelyezkedéséből eredően **nem tekinthető olyan különös erőfeszítésnek**, amely a 6 hónapi átalánykártérítésnél magasabb összegű kártérítés megállapítását indokolta volna.”, hiszen az Mt. 100. § (4) bekezdésének „**annak következményei**” fordulata alapján ezt kellő súllyal **(úgy, ahogy az elsőfokú bíróság tette indokolásának [16] bekezdésében:** „Ez azt eredményezte,

hogyan a felperes 2012. áprilisig elhelyezkedni nem tudott. 2012. áprilisban szakmájába nem vágó, a kosárlabdázással összefüggő edzői tevékenységre létesült részmunkaidős foglalkoztatás, utóbb pedig teljesen más szakmát kitanulva, adatelemzéssel összefüggő új végzettségre tett szert, és korábbi hivatásától, szakmájától teljesen eltérő területen tudott elhelyezkedni. Az alperesi jogviszony megszüntetést követően anyagi helyzete sokáig volt rendezetlen, és az alperesi jogviszony megszüntető intézkedés következtében az eredeti vidékfejlesztési területen való elhelyezkedése véglegesen megghiúsult, arról a felperes letett, ezen új szakma kitanulása már ennek a tudomásul vételeként valósult meg.”) nem vette figyelembe döntésének meghozatala során.

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.)

A határozott időtartamú munkaviszony megszüntetése

Mt. 88. § (1) A határozott időre szóló munkaviszony csak közös megegyezéssel vagy rendkívüli felmondással, illetőleg próbaidő kikötése esetén azonnali hatállyal szüntethető meg.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően is megszüntetheti a munkáltató a határozott időre alkalmazott munkavállaló munkaviszonyát, a munkavállalót azonban egyévi, ha a határozott időből még hátralévő idő egy évnél rövidebb, a hátralévő időre jutó átlagkeresete megilleti.

A munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezménye

100. § (4) Ha a munkavállaló nem kéri vagy a munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi a munkavállaló eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a bíróság a munkáltatót - az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével - a munkavállaló legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

A fentiek alapján a Kúria ítélete a tisztességes eljárásba és a józan észbe ütköző módon határozta meg az alperes számára a jogviszonyom jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeit, gyakorlatilag nem vette figyelembe a jogellenességet, mivel a II. fokú bíróság és a Kúria a munkajogviszonyom jogellenes alperesi megszüntetése és az Mt. 100. § (4) bekezdésének ellenére ugyanakkora összegű (6 havi) átlagkeresetemnek megfelelő összeg megfizetésére kötelezték alperest, mintha alperes (jogelődje) az Mt. 88. § (2) bekezdése alapján a hátralévő időre jutó átlagkeresete megilletett.

Röviden: a jogerős (ld. Kúria közbenső ítélete) jogellenesség ellenére alperes ugyanannyit fizetett, mintha jogszerűen szüntette volna meg a munkajogviszonyomat, ami nyilvánvalóan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mivel felperesként a józan ész alapján is nagyobb mértékű összegre lettem volna jogosult, mint azt az elsőfokú bíróság a a /13. számú végzéssel kijavított Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiumának 8.M.71479/2020/8. számú ítéletével megállapított (12 havi).

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű időn belüli döntéshez való jog megjelenik:

- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 10. Cikkében: „Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét független és pártatlan bíróság méltányosan és nyilvánosan tárgyalja, s ez határozzon egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt bünyügyi vád megalapozottsága felől.”
- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülésszakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. Cikk 1. pontjában: „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”
- az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Az eljárás során számos, egymással ellentétes tartalmú határozat született ugyanazon tényállás alapján, így az eljárás ésszerű időn belül való befejezésére nem nyílt lehetőség, ezzel sérült a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogom is.

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű időn belüli döntéshez való jogaim a fent ismertetett eljárási cselekményekkel és jogellenes döntésekkel sérültek jelen eljárásban, amely jogok alapvető alkotmányos alapjogaim. Álláspontom szerint jelen alkotmányjogi panasz beadványom részletes, alapjogi érveléssel ellátott indokokat tartalmaz, így alkalmas arra, hogy a t. Alkotmánybíróság érdemben elbírálja.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős ítélet végrehajtásának **felfüggesztését nem kértem.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az elsőfokú eljárás során már mellékeltem a 2010. szeptember 14. napján kelt és a 2020. február 10. napján kelt **ügyvédi meghatalmazásomat**, az utóbbit a könnyebb és gyorsabb áttekinthetőség végett most is csatolom, mivel ebben kifejezetten szerepel *„(az esetleges megismételt eljárást és/vagy az **Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárást is ideértve)**”* fordulat is.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.**

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő **adataim** nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Kúria **Mfv.VIII.10.026/2022/5.** számú ítélete igazolja (ami az iratanyag részét képezi).

Budapest, 2022. december 05.

Tisztelettel:

indítványozó (felperes)
képv.:
dr. Litresits András ügyvéd

Elektronikusan aláírta:

Dr. Litresits András

(minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásom elhelyezve jelen oldalon)

